

Teodor MANEA

DREPT PENAL SUBSTANȚIAL

*Aspecte recente
din practica judecătoriilor bucureștene*

Universul Juridic
București
-2011-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2011, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOȚIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MANEA, TEODOR

**Drept penal substanțial : aspecte recente din practica
judecătorească / Teodor Manea. - București :**

Universul Juridic, 2011

ISBN 978-973-127-599-4

343(498)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL telefon: **021.314.93.15; 0726.990.184**

DISTRIBUȚIE: tel./fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

**COMENZI ON-LINE,
CU REDUCERI DE PÂNĂ LA 15%**

Listă de abrevieri

art.	– articolul/articolele
alin.	– alineatul/alineatele
C. civ.	– Codul civil
C. pr. civ.	– Codul de procedură civilă
C. pen.	– Codul penal
C. pr. pen.	– Codul de procedură penală
Dec./dec.	– Decizia/decizia
ed.	– ediția
Ed.	– Editura
H.G.	– Hotărârea Guvernului
ÎCCJ	– Înalta Curte de Casație și Justiție
lit.	– litera/literele
O.G.	– Ordonanța Guvernului
O.U.G.	– Ordonanța de urgență a Guvernului
p./pp.	– pagina/paginile
par.	– paragraf/paragrafe
supra	– mai sus
S./s.	– Secția/secția
S. pen.	– Secția penală
T.	– Tribunalul
vol.	– volumul

Cuvânt înainte

Cartea de față cuprinde câteva aspecte din practica recentă întâlnită la nivelul judecătoreiei.

Am ales Bucureștiul ca punct de plecare datorită reprezentativității pe care acesta o are la nivel național.

Am cuprins în lucrare atât subiecte controversate, tratate diferit de instanțe, cât și spețe ce tratează probleme de drept consacrate, dar care se remarcă prin acuratețea argumentării.

Am ales să expunem hotărârile pe larg, aceasta din mai multe motive. În primul rând pentru a ajuta practicienii să înțeleagă în detaliu situația de fapt și expresia pe care aceasta și-a găsit-o în norma juridică în discuție.

Apoi pentru a ajuta destinatarii lucrării să descopere și să se familiarizeze cu mai multe stiluri de redactare, cu mai multe fațete ale logicii juridice utilizate de magistrații judecătorei în actele lor.

Am considerat necesar, chiar important, să expunem, acolo unde a fost cazul, și aprecierile făcute de instanțe în opera de stabilire, de individualizare a pedepselor, precum și a formei de executare a acestora.

Realitatea arată că în marea majoritate a cazurilor elementele de dezbătut țin tocmai de acest aspect al procesului penal.

Din acest motiv dorim ca lucrarea de față să fie de ajutor practicienilor, să faciliteze cunoașterea modului în care instanțele apreciază circumstanțele personale ale făptuitorilor, dar și cele reale ale faptei, și ce consecințe le pot atribui pe tărâmul aplicării pedepsei.

În mod intenționat nu am făcut nicio referire la modalitatea în care hotărârile au rămas definitive.

Demersul nostru este îndreptat tocmai spre cunoașterea jurisprudenței instanțelor de la baza sistemului judiciar.

În final, ne exprimăm încrederea că subiectele alese și spețele selectate își vor găsi utilitatea în activitatea profesională a cititorului.

1. Complicitate. Succesiune rapidă a faptelor. Furt calificat

- Codul penal: art. 26, art. 33 lit. a), art. 192 alin. (1) și (2), art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i)

În sarcina inculpaților S.E.I., T.M. și P.Ș.M. nu se poate reține existența unor activități de instigare, ci doar de complicitate anterioară și concomitentă la infracțiunile săvârșite de inculpații D.M. și R.V.E.

În speța de față activitățile de instigare nu au fost practic necesare, deoarece toți inculpații erau mai mult decât pregătiți să comită oricând fapte prevăzute de legea penală.

**(Judecătoria Sectorului 4 București, sentința penală nr. 643
din 17 martie 2011)**

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul București au fost trimiși în judecată în stare de arest inculpații T.M., P.Ș.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la furt calificat, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i) C. pen. și instigare la violare de domiciliu, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 192 alin. (1) și (2) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen., inculpații R.V.E., D.M., de asemenea în stare de arest, pentru săvârșirea infracțiunilor de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i) C. pen., și violare de domiciliu, prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen., și inculpata S.E.I., în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la furt calificat, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i) C. pen., și instigare la violare de domiciliu, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 192 alin. (1) și (2) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen.

În fapt, instanța a reținut că la data de 4 septembrie 2010, profitând de faptul că se afla în posesia cheii de la garsoniera părții vătămate Z.M.S., iar acesta era plecat în Thailanda, inculpata S.E.I. i-a propus cumnatului său, inculpatul T.M., să se deplaseze la locuința părții vătămate pentru a sustrage mai multe laptopuri depozitate acolo.

Deoarece inculpatul T.M. nu a dorit să săvârșească el fapta de furt, l-a contactat pe inculpatul P.Ș.M., pentru a-i propune lui să comită infracțiunea.

La rândul său, acesta l-a cooptat în grup pe inculpatul R.V.E. în calitate de executant și, pentru că era nevoie de mai multe persoane care să transporte laptopurile, în activitatea infracțională a fost inclus și inculpatul D.M., tot ca un simplu executant.

Cei 5 inculpați s-au întâlnit în zona Gării de Nord, de unde s-au deplasat cu autoturismul inculpatului T.M. în zona Șoselei Giurgiului, unde se afla locuința părții vătămate. După ce au ajuns la fața locului, inculpata S.E.I. a deschis ușa garsonierei cu cheia pe care o deținea, iar inculpații R.V.E. și R.V.E. au început să pună în saci bunurile găsite în locuință.

După ce au terminat această operațiune, cei doi inculpați au încărcat sacii cu laptopuri într-un taxi chemat de inculpatul P.Ș.M. și condus de martorul R.G.I., iar apoi s-au deplasat la locuința lui P.Ș.M.

În acest context, trebuie precizat că inculpații nu au putut încărca toți sacii cu laptopuri în taxi, deoarece nu încăpeau, astfel că au lăsat 2 saci în garsonieră, iar la plecare inculpatul D.M. a distrus sistemul de închidere a ușii de acces în locuința părții vătămate, pentru a simula forțarea acestuia.

La locuința lui P.Ș.M., inculpații au împărțit produsul infracțiunii.

În perioada imediat următoare, inculpații au înstrăinat către persoane necunoscute cea mai mare parte a bunurilor sustrate, pentru sume de bani mult mai mici decât valoarea de piață a acestora.

Referitor la încadrarea în drept a faptelor inculpaților, instanța a apreciat că în sarcina inculpaților S.E.I., T.M. și P.Ș.M. nu se poate reține existența unor activități de instigare, ci doar de complicitate anterioară și concomitentă la infracțiunile săvârșite de inculpații D.M. și R.V.E.

Astfel, din probele administrate nu rezultă că inculpata S.E.I. l-ar fi convins sau determinat pe inculpatul T.M. să participe la săvârșirea faptelor. După cum au arătat ambii inculpați, S.E.I. doar i-a propus cumnatului său să participe la comiterea unei infracțiuni de furt, iar acesta a acceptat.

De altfel, este puțin probabil ca o persoană în vârstă de 25 de ani (inculpatul S.E.I.) să fie capabilă să determine o altă persoană în vârstă de 41 de ani, evident, mult mai matură, să comită o faptă pe care aceasta din urmă nu dorește să o săvârșească.

La fel, nu este dovedită nici vreo activitate de instigare din partea inculpatului T.M. cu privire la inculpatul P.Ș.M. Din nou, ambii inculpați au arătat că P.Ș.M. a acceptat să participe la activitatea infracțională imediat după ce i s-a descris „pontul”.

Oricum, instanța constată că în data de 4 septembrie 2010, inculpatul P.Ș.M. a fost contactat telefonic de inculpatul T.M., la ora 22²⁴, s-a întâlnit cu acesta în jurul orei 22³⁹ (fără ca până la acel moment inculpații să discute despre săvârșirea vreunei fapte penale), iar la ora 22⁴⁸ inculpatul începe deja să caute posibili executanți ai infracțiunii propuse de inculpatul T.M.

În aceste condiții, este extrem de puțin probabil ca în mai puțin de 9 minute (22³⁹-22⁴⁸) T.M. să fi desfășurat activități de determinare a inculpatului P.Ș.M. cu privire la săvârșirea infracțiunilor.

Din nou, cel mai probabil, inculpatul T.M. i-a înfățișat pur și simplu situația de fapt inculpatului P.Ș.T., care a acceptat imediat să participe la comiterea faptelor.

În ceea ce privește eventuala determinare a inculpatului R.V.E. la comiterea faptelor de către inculpatul P.Ș.T., se poate observa cu ușurință din cuprinsul convorbirilor telefonice interceptate că acesta acceptă propunerea inculpatului P.Ș.T. imediat după ce i se descrie „șmecheria” și i se garantează că „este cheie” și „este siguranță”. În aceste condiții, nici în sarcina inculpatului P.Ș.T. nu se poate reține existența vreunei activități de instigare.

Ca o concluzie, instanța a constatat că în speța de față activitățile de instigare nu au fost practic necesare, deoarece toți inculpații erau mai mult decât pregătiți să comită oricând fapte prevăzute de legea penală.

Drept urmare, în baza art. 334 C. pr. pen., instanța a schimbat încadrarea juridică dată prin rechizitoriul pentru fiecare dintre inculpații S.E.I., T.M. și P.Ș.T. din infracțiunile de instigare la violare de domiciliu, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 192 alin. (1) și (2) C. pen., și instigare la furt calificat, prevăzută de art. 25 C. pen., raportat la art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen., în infracțiunile de complicitate la violare de domiciliu, prevăzută de art. 26 C. pen., raportat la art. 192 alin. (1) și (2) C. pen., și complicitate la furt calificat, prevăzută de art. 26 C. pen., raportat la art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), g) și i) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen.

La individualizarea pedepselor ce se vor aplica inculpaților, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 72 C. pen.

În acest sens, instanța a reținut că faptele comise de inculpați au un caracter grav, mai ales în raport de prejudiciul semnificativ produs și care a fost recuperat doar în mică parte până la momentul de față.

Nu se poate face abstracție, a arătat instanța, nici de ușurința cu care toți inculpații au hotărât să comită fapte penale grave și nici de contribuția decisivă a fiecăruia dintre aceștia la producerea urmărilor prejudiciabile.

Ca elemente favorabile inculpaților, instanța a constatat atitudinea sinceră a acestora cu privire la modul de desfășurare a activității infracționale și mai ales cu privire la descrierea bunurilor sustrase.

De asemenea, inculpații și-au exprimat disponibilitatea de a despăgubi partea civilă, recunoscând o mare parte dintre pretențiile civile formulate de aceasta.

Totodată, niciunul dintre inculpați nu are antecedente penale, cu toții aflându-se la prima pătrundere în câmpul infracțional.

Aceștia au locuri de muncă mai mult sau mai puțin stabile și, totodată, sunt singurii întreținători ai familiilor din care provin, cu excepția inculpatei S.E.I.

Pentru aceste considerente, instanța a aplicat inculpatei S.E.I. câte o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru fiecare dintre cele două infracțiuni reținute în sarcina sa, inculpatului T.M.O. o pedeapsă de

2 ani închisoare pentru infracțiunea de complicitate la violare de domiciliu și o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de complicitate la furt calificat, iar inculpatului P.Ș.M. o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de complicitate la violare de domiciliu, respectiv 3 ani închisoare pentru infracțiunea de complicitate la furt calificat.

Cu privire la T.M., arată instanța în continuare, contribuția sa la activitatea infracțională, deși decisivă, a fost mai mică decât a celorlalți participanți, fapt reflectat și în cantitatea redusă de bunuri provenite din infracțiune ce i-a fost repartizată.

Instanța a aplicat de asemenea fiecăruia dintre inculpații R.V.E. și D.M. câte două pedepse de 3 ani închisoare pentru infracțiunile săvârșite.

COMENTARIU

Soluția instanței cu privire la modalitatea de participare este legală și temeinică. Astfel, există o diferență evidentă între actele de instigare, acte ce trebuie însoțite de mijloace specifice de persuasiune, și activitatea de informare cu privire la anumite intenții de comitere a unei fapte prevăzute de legea penală. În această situație, prezența acțiunilor de convingere trebuie dovedită de organele judiciare, dovadă ce nu a fost produsă în cauză.

2. Caz fortuit. Ucidere din culpă. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

- Codul penal: art. 86¹, art. 86², art. 178 alin. (1) și (2)

Instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 47 C. pen., neexistând o cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

Potrivit art. 47 C. pen., „nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, al cărei rezultat este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută”.

Pentru a fi în prezența cazului fortuit, trebuie întrunite următoarele condiții: rezultatul faptei săvârșite de inculpat să fie consecința unei împrejurări străine de cunoașterea și voința acestuia; împrejurarea care a determinat producerea rezultatului trebuie să fie de așa natură încât intervenirea ei să nu fi putut fi prevăzută; fapta săvârșită de inculpat să fie prevăzută de legea penală.

Din perspectiva acestor condiții, instanța a apreciat că rezultatul socialmente periculos nu s-a produs ca urmare a unei împrejurări neașteptate, a cărei intervenire nu putea fi prevăzută în mod obiectiv, ci este consecința directă a acțiunii inculpatului care a circulat cu o viteză excesivă, a pierdut controlul autoturismului, a părăsit carosabilul și a intrat pe trotuar, producând astfel lovirea și decesul victimei.

**(Judecătoria Sectorului 4 București, sentința penală nr. 98
din 19 ianuarie 2011)**

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului Z.A., pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art. 178 alin. (1) și (2) C. pen.

În fapt, instanța a reținut că la data de 2 aprilie 2009, în jurul orei 21⁰⁰, inculpatul Z.A. conducea autoturismul marca C., deplasându-se pe Splaiul Unirii, din direcția șos. Mihai Bravu către șos. Vitan-Bârzești.

Victima, Z.C., angajat al SC S. SRL, ieșise din curtea șantierului A.G., urmare a încheierii programului de lucru, deplasându-se pe trotuarul adiacent Splaiului Unirii.

Când a ajuns în zona imobilului cu nr. [...] (debutul traseului în curbă la stânga), urmare a vitezei excesive cu care se deplasa, inculpatul a pierdut controlul autoturismului, care a intrat în derapaj, a intrat pe trotuar, l-a lovit pe Z.C. și l-a proiectat peste gardul metalic

care împrejmuește șantierul, în urma impactului producându-se decesul acestuia.

Ulterior, după o perioadă de timp în care l-au ajutat pe inculpat să strângă componentele autoturismului avariât, lucrătorii firmei de pază a șantierului au descoperit victima.

Inculpatul a declarat inițial că nu își amintește să fi lovit nimic, însă din materialul probator administrat este mai mult decât evident, a arătat instanța, că autoturismul său a lovit victima, iar aceasta a decedat ca urmare a gravelor leziuni produse prin impactul cu vehiculul condus de inculpat.

Așa cum rezultă din raportul de expertiză tehnică judiciară, în prima fază, delimitată de momentul în care autoturismul a intrat în derapaj necontrolat (debutul traseului în curbă la stânga) și până la impactul cu primul arbore situat pe trotuar, autoturismul s-a deplasat într-o mișcare combinată de translație și rotație, a lovit cu extremitatea din dreapta arborele situat pe trotuar, pe care l-a îndoit pe direcția forței de impact, iar la autoturism s-a dislocat spoilerul.

Cea de-a doua fază este delimitată de momentul impactului cu primul arbore și momentul în care autoturismul a intrat în coliziune cu gardul din tablă. În această secvență autoturismul a continuat să se deplaseze pe traiectorie oblică, a escaladat bordura, a pătruns pe trotuar, a intrat în coliziune cu cel de-al doilea arbore pe care l-a rupt, parcurgând o distanță de circa 13 metri, pe această secvență producându-se și lovirea pietonului.

Corpul victimei a fost preluat pe capotă până la contactul capului cu parbrizul, a fost ridicat în aer și a fost proiectat pe direcția forței de impact, după care a căzut lângă gardul metalic.

Cea de-a treia fază este delimitată de momentul în care autoturismul a ieșit din coliziunea cu gardul de tablă și poziția de oprire. În această fază autoturismul s-a deplasat pe trotuar, unde a intrat în coliziune cu stâlpul de iluminat public.

În momentele premergătoare pierderii stabilității autoturismul se deplasa cu o viteză de circa 100 km/h.

Starea de pericol a fost creată de conducătorul auto, prin faptul că a circulat cu viteză excesivă, cu mult peste limita maxim admisă în zonă, fapt care a determinat pierderea controlului asupra direcției

autoturismului și pătrunderea pe trotuar. Momentul declanșării stării de pericol este cel în care autoturismul a intrat în derapaj necontrolat.

Pentru inculpat a existat fără echivoc posibilitatea evitării producerii accidentului dacă s-ar fi deplasat cu o viteză de cel mult 63 km/h, cu respectarea art. 121 din Regulamentul de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002, republicată.

Inculpatul a invocat drept cauză de producere a accidentului noroiul, întrucât la intrarea în curbă ar fi nimerit peste o porțiune cu noroi și de aceea a pierdut controlul autoturismului.

Sub acest aspect, instanța a constatat că nici în procesul-verbal de cercetare la fața locului nu se face vorbire și nici în planșele foto nu se observă, cel puțin în apropierea locului accidentului, noroi, starea carosabilului fiind una bună.

Chiar și în cazul în care s-ar fi admis că ar fi existat porțiuni umede ale asfaltului, așa cum de altfel se arată și în raportul de expertiză, aceasta nu înlătură răspunderea penală a inculpatului, întrucât acesta avea obligația, conform normelor rutiere, să respecte viteza maximă admisă pe sectorul de drum pe care circulă, deci să nu circule cu o viteză de circa 100 km/h unde nu era permis decât maximum 60 km/h, viteza excesivă fiind de fapt cauza accidentului.

De asemenea, conducătorul auto trebuia să își adapteze viteza la condițiile de trafic și de drum.

Instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 47 C. pen., neexistând o cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

Potrivit art. 47 C. pen., „nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, al cărei rezultat este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută”.

Pentru a fi în prezența cazului fortuit, trebuie întrunite următoarele condiții: rezultatul faptei săvârșite de inculpat să fie consecința unei împrejurări străine de cunoașterea și voința acestuia; împrejurarea care a determinat producerea rezultatului trebuie să fie de așa natură încât intervenirea ei să nu fi putut fi prevăzută; fapta săvârșită de inculpat să fie prevăzută de legea penală.

Din perspectiva acestor condiții, instanța a apreciat că rezultatul socialmente periculos nu s-a produs ca urmare a unei împrejurări

neășteptate, a cărei intervenire nu putea fi prevăzută în mod obiectiv, ci a fost consecința directă a acțiunii inculpatului care a circulat cu o viteză excesivă, a pierdut controlul autoturismului, a părăsit carosabilul și a intrat pe trotuar, producând astfel lovirea și decesul victimei.

Inculpatul a avut o atitudine procesuală oscilantă, mai degrabă nesinceră, neasumându-și vreo culpă: „nu recunosc comiterea infracțiunii de ucidere din culpă (...) nu am văzut să fi lovit pe cineva. Am arătat că nu mă consider vinovat de săvârșirea infracțiunii, întrucât eu am derapat pe o porțiune de noroi”, deși în final a acceptat ideea că moartea persoanei s-a datorat impactului cu autovehiculul condus de el: „presupun că eu l-am lovit” (aceeași declarație), „cred că victima a fost proiectată peste gardul din tablă în urma impactului cu autoturismul condus de mine”.

În ultimul său cuvânt, inculpatul a arătat că regretă tot ceea ce s-a întâmplat și situația în care a ajuns, precizând că nu a avut intenția să omoare pe nimeni (fapt care de altfel este evident).

Se impune, a apreciat instanța, aplicarea unei pedepse într-un quantum orientat spre mediu, pentru a da eficiență funcțiilor de constrângere, reeducare și exemplaritate a pedepsei și pentru realizarea prevenției generale, față de numărul tot mai mare de persoane care cad victimă accidentelor provocate de autovehicule, urmare a manevrelor și a conduitei agresive și inconștiente în trafic a multor conducători auto.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța a ținut seama de circumstanțele personale ale inculpatului (student, tânăr – 21 de ani la data faptei, la primul conflict cu legea penală), apreciind că față de quantumul pedepsei pe care a stabilit-o, aceasta este suficientă pentru îndreptarea sa, constituind un avertisment pentru ca inculpatul să nu mai săvârșească alte infracțiuni.

Cu alte cuvinte, încarcerarea inculpatului ar apărea ca fiind lipsită de un sens practic, mult mai eficient fiind în opinia instanței să se dispună suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, cu fixarea măsurilor de supraveghere prevăzute de lege și a unei obligații.

Obligația va avea un caracter preponderent coercitiv și va urmări faptul ca, pe durata termenului de încercare de 6 ani, inculpatul să nu mai conducă niciun fel de vehicul.

Într-adevăr, părțile civile – mama și fratele persoanei decedate – au solicitat ca inculpatul să execute pedeapsa în regim de detenție, acestea considerând că numai o astfel de măsură ar fi potrivită pentru repararea răului produs și pentru pedepsirea vinovatului.

De altfel, această idee este prezentă și în opinia conștiinței publice din România, exprimată în mass-media, în cazul accidentelor rutiere soldate cu răniți sau morți, în sensul că persoana vinovată trebuie pedepsită prin arestarea și/sau executarea pedepsei în regim efectiv de detenție.

Instanța a achiesat la opinia că fenomenul social periculos trebuie combătut prin măsuri ferme și prompte ale autorităților, inclusiv, dacă este cazul, prin pedepse în regim de detenție, pentru a constitui și un semnal de alarmă pentru cei care nesocotesc normele legale.

Cu toate acestea, a arătat instanța, trebuie avut în vedere fiecare caz în parte, întrucât procesul de individualizare a pedepsei se realizează, conform criteriilor legale, în funcție de împrejurările comiterii faptei și de persoana și conduita infractorului.

În concluzie, față de cele expuse mai sus, instanța a apreciat că executarea pedepsei într-un penitenciar nu ar avea nicio eficiență practică pentru reeducarea inculpatului, care nu are antecedente penale, dimpotrivă, ar corespunde numai unui scop exclusiv de pedepsire a acestuia.

Prin urmare, în baza art. 178 alin. (1) și (2) C. pen., instanța l-a condamnat pe inculpatul Z.A. la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă.

În baza art. 86¹ C. pen., a dispus executarea pedepsei închisorii sub supraveghere pe un termen de încercare de 6 ani, stabilit conform art. 86² C. pen.

3. Pedeapsa cu închisoarea suspendată condiționat. Amenzi administrative. Furt din supermarket

- Codul penal: art. 74 alin. (2), art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e)

Fapta inculpatului N.G.E. care, în data de 12 august 2009, a sustras din magazinul Cora Lujerului o geantă și produse cosmetice în valoare de 687,07 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen.

Instanța a apreciat că fapta inculpatului prezintă un grad relativ scăzut de pericol social, chiar dacă fapta a fost săvârșită în public, prejudiciul fiind într-un quantum scăzut și recuperat de partea vătămată.

Instanța a reținut faptul că din fișa de cazier judiciar rezultă că inculpatului, deși nu a fost anterior condamnat pentru alte fapte de furt calificat, în perioada 2003–2009 i-au fost aplicate un număr de 7 sancțiuni cu caracter administrativ pentru săvârșirea de infracțiuni similare.

**(Judecătoria Sectorului 6 București, sentința penală nr. 71
din 28 ianuarie 2011)**

Prin rechizitoriu, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București a pus în mișcare acțiunea penală și a dispus trimiterea în judecată a inculpatului N.G.E. pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen.

În fapt instanța a reținut că la data de 12 august 2009, reprezentanții hypermarketului Cora Lujerului au sesizat organele de poliție cu privire la faptul că, în aceeași zi, agenții de pază au surprins o persoană de sex masculin, care ulterior a fost identificată ca fiind inculpatul N.G.E., după ce a sustras mai multe produse cosmetice.

Din procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante întocmit de agenți din cadrul DGPMB – Sector 6 în data de 12 august

2009, a rezultat că, în aceeași zi, aflându-se în magazinul Cora Lujerului în exercitarea atribuțiilor de serviciu în scopul depistării persoanelor care sustrag bunuri, au observat un individ care li s-a părut suspect, motiv pentru care au procedat la supravegherea acestuia.

Au observat, astfel, cum acesta s-a deplasat la raionul de genți, a luat o geantă de culoare negru cu roșu, căreia i-a rupt codul de bare, iar apoi a introdus în ea mai multe after-shave-uri, după care a pus geanta în căruciorul pentru cumpărături.

S-a plimbat apoi cu căruciorul pe linia caselor de marcat, uitându-se atent după agenții de pază.

La un moment dat, inculpatul a lăsat geanta cu bunurile în cărucior și căruciorul l-a abandonat în zona raionului de mezeluri, a ieșit din magazin și a mers în parcare subterană, unde s-a urcat într-un autoturism marca O. ce a părăsit parcare.

Organele de poliție au solicitat operatorului dispecer să supravegheze video zona unde inculpatul a abandonat căruciorul, iar în jurul orei 17⁰⁰ au fost anunțați că inculpatul s-a întors.

Au procedat din nou la supravegherea acestuia și au observat că a luat geanta cu bunuri din cărucior, s-a plimbat un timp prin magazin și, profitând de faptul că în zona caselor de marcat cu nr. 3-5 nu se află niciun agent de pază, s-a strecurat printre persoanele aflate în rând și a trecut linia caselor de marcat, îndepărtându-se spre ieșirea din magazin.

În acel moment, au fost atenționați agenții de pază care l-au reținut pe inculpat și au găsit asupra acestuia geanta și celelalte bunuri sustrate.

A fost identificat și, în același timp, a fost reținut și șoferul autoturismului, în persoana numitului O.E.C.

Fiind audiat în timpul urmăririi penale, martorul O.E.C. a declarat că în data de 12 august 2009, în jurul orei 16⁰⁰, a primit un telefon de la un prieten mai vechi, pe nume N.G.E., care i-a propus să-l însoțească la niște cumpărături în magazinul Cora Lujerului cu mașina sa, marca O., întrucât mașina lui este în service.

În schimbul acestui serviciu, i-a promis că îi va pune benzină și îi va plăti suma de 50 lei.

În jurul orei 17⁰⁰ s-a întâlnit cu el la Piața Veteranilor și s-au deplasat la Cora Lujerului, unde el a rămas în mașină, în parcare subterană, iar inculpatul a intrat în magazin.

Când a întrebat pe unde poate ieși, a fost reținut de organele de poliție, cărora le-a precizat că a mai fost solicitat de N.G.E. și în zilele de 8, 9 și 11 august 2009 să-l însoțească la cumpărături și de fiecare dată acesta venea cu o gentuță cu diferite bunuri, iar lui îi băga benzină și îi dădea 50 lei.

Martorul a declarat că nu a cunoscut despre faptul că inculpatul sustrăgea din Cora produse.

Fiind audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut și a regretat săvârșirea faptei, declarațiile sale coroborându-se cu ansamblul probator administrat în cauză.

În drept, fapta inculpatului N.G.E. care, în data de 12 august 2009 a sustras din magazinul Cora Lujerului o geantă și produse cosmetice în valoare de 687,07 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, prevăzute de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen.

Din probele administrate în cursul urmăririi penale a rezultat că, prin fapta de sustragere și însușire pe nedrept de bunuri aparținând părții vătămate, a fost realizat elementul material al infracțiunii de furt calificat, constând în acțiunea de luare a bunului mobil din posesia sau detenția altei persoane, fără consimțământul acesteia, specifică acestei infracțiuni.

Au fost realizate astfel cele două acte specifice acțiunii de luare, și anume, deposedarea, și respectiv, imponderea.

De asemenea, coroborarea probelor mai sus enumerate a dovedit existența unei urmări imediate ce constă în prejudiciul realizat (produse cosmetice în valoare de 687,07 lei), precum și raportul de cauzalitate între fapta săvârșită și urmarea socialmente periculoasă produsă.

Instanța a reținut că infracțiunea de furt calificat a fost săvârșită în formă agravată, întrucât, în conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen., constituie agravantă săvârșirea faptei în loc public.

Astfel, instanța a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunea în incinta magazinului Cora Lujerului, în timp ce în magazin se aflau

mai multe persoane, constituind loc public în conformitate cu art. 152 lit. b) C. pen.

În privința laturii subiective, inculpatul a săvârșit infracțiunea de furt calificat cu intenție directă, în sensul art. 19 pct. 1 lit. a) C. pen., având reprezentarea faptei sale și urmărind producerea rezultatului, bunurile fiind luate în scopul însușirii pe nedrept.

Intenția inculpatului rezultă din modul de săvârșire a faptei, din mijloacele de probă administrate, precum și din declarația inculpatului, care, în cursul judecății, a recunoscut săvârșirea faptei.

La individualizarea pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 72 C. pen., instanța a avut în vedere gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, persoana inculpatului, împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală și limitele de pedeapsă stabilite de lege.

Raportat la aceste criterii, instanța a apreciat că fapta inculpatului prezintă un grad relativ scăzut de pericol social, chiar dacă fapta a fost săvârșită în public, prejudiciul fiind într-un quantum scăzut și recuperat de partea vătămată.

Instanța a avut în vedere și circumstanțele referitoare la persoana și conduita inculpatului, și anume faptul că acesta este în vârstă de 27 de ani, are studii 12 clase, pe parcursul urmăririi penale a declarat că este student la Universitatea Spiru Haret, fără loc de muncă, pe parcursul urmăririi penale a recunoscut și a regretat fapta comisă, pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a prezentat, deși a fost legal citat.

De asemenea, instanța a reținut faptul că din fișa de cazier judiciar rezultă că inculpatului, deși nu a fost anterior condamnat pentru alte fapte de furt calificat, în perioada 2003–2009 i-au fost aplicate un număr de 7 sancțiuni cu caracter administrativ pentru săvârșirea de infracțiuni similare.

Față de cele reținute, având valoarea prejudiciului, instanța a apreciat că se impune reținerea ca circumstanță atenuantă a acestei împrejurări, în baza dispozițiilor art. 74 alin. (2) C. pen.

Raportat la aceste considerente, instanța a condamnat inculpatul la 1 an și 3 luni închisoare, pedeapsă a cărei executare a suspendat-o condiționat.

4. Pedeapsa cu închisoarea cu executare. Recidivă postexecutorie. Furt din supermarket

- Codul penal: art. 37 lit. b), art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e)

Fapta inculpatului întrunește elementele constitutive prevăzute de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen., cu aplicarea art. 37 lit. b) C. pen., inculpatul fiind în stare de recidivă postexecutorie față de condamnarea aplicată prin sent. pen. nr. 599 din 18 mai 2006 a Tribunalului București, fiind liberat condiționat la data de 11 ianuarie 2008, cu un rest de pedeapsă de 254 zile.

(Judecătoria Sectorului 6 București, sentința penală nr. 571 din 28 septembrie 2010)

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, a fost trimis în judecată inculpatul M.D., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen., cu aplicarea art. 37 lit. b) C. pen.

S-a reținut în fapt că la data de 20 noiembrie 2009, inculpatul a sustras șase bucăți de ciocolată M., în valoare de 106,8 lei, în timp ce se afla în magazinul Cora Lujerului.

Din procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, din data de 20 noiembrie 2009, rezultă că, în aceeași zi, în urma sesizării făcute de reprezentanții hypermarketului Cora Lujerului, agenții de poliție s-au deplasat la fața locului, unde au identificat ca martori pe C.D.R., operator dispecer, și pe F.C., angajat tot în funcția de agent de pază.

S-a stabilit identitatea celui care a sustras bunurile în persoana inculpatului M.D.D.

În cauză a fost audiat martorul C.D.R., care declară că în data de 20 noiembrie 2009, în jurul orei 17⁰⁰, în timp ce se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu, supraveghind spațiul de vânzare prin camerele de supraveghere, a observat o persoană de sex masculin, care a introdus mai multe bucăți de ciocolată în geaca cu care era îmbrăcat, după care a părăsit spațiul de vânzare.

A anunțat agenții de pază de pe linia caselor de marcat, care l-au oprit și l-au condus la camera de interpellare.

De la organele de poliție a aflat că persoana reținută se numește M.D.D.

În cauză a fost audiat și martorul F.C., care declară că l-a oprit pe inculpat, după ce a trecut de linia caselor de marcat și a găsit ascunse în geaca acestuia șase bucăți de ciocolată Merci, pentru care nu a putut prezenta bon fiscal.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii constă în acțiunea de luare a bunurilor de pe raftul magazinului, fără a achita contravaloarea acestora, urmarea imediată a faptei constând în producerea unui prejudiciu în patrimoniul persoanei vătămate, iar legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu este dovedită prin probatoriul sus-menționat.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a săvârșit infracțiunea cu intenție directă în accepțiunea art. 19 pct. 1 lit. a) C. pen., având reprezentarea faptei sale și a consecințelor păgubitoare asupra patrimoniului părții vătămate și a urmărit acest rezultat.

Inculpatul a sustras bunurile în scopul însușirii pe nedrept, aspect ce rezultă din modalitatea de săvârșire a faptei, declarațiile date și restul probatoriului.

Infracțiunea a fost săvârșită în modalitatea agravantă prevăzută de art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen., respectiv într-un magazin, în timpul programului de funcționare, loc public în accepțiunea art. 152 lit. b) C. pen.

În drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive prevăzute de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. e) C. pen., cu aplicarea art. 37 lit. b) C. pen., inculpatul fiind în stare de recidivă postexecutorie față de condamnarea aplicată prin sent. pen. nr. 599 din 18 mai 2006 a Tribunalului București, fiind liberat condiționat la data de 11 ianuarie 2008, cu un rest de pedeapsă de 254 zile.

Față de cele arătate instanța a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii de 3 ani.